

VOORWOORD

“O Engel, geest der poëzij!
Gij, die een Engel zijt
en geen verbeelding,
schenkt het mij:
Hem zij mijn taal gewijd!”

(Guido Gezelle)

Op woensdag drieëntwintig november tweeduizend vijf, drie (het Heilige Getal) dagen vóór mijn naamfeest, werd ik door de huisarts, met zijn donkerblauwe, net niet zwarte Audi A-6, naar het Sint-Andriesziekenhuis te T. gevoerd. Daarmee werd een, ook weerkundig, prachtige dag bekroond. Zoals precies tien en vijftien jaar eerder, vertoefde ik ook nu in het zingegezag van de zevende hemel.

Na drie dagen in de isoleercel, het graf te hebben vertoefd, hielp het personeel van Sint-Andries me vanaf de vierde dag, tevens eerste dag van de week en eerste dag van de advent, zondag zevenentwintig november, de in hemelse wolken verborgen Sinai afdalen richting vaste aarde, niet plots, maar in glijvlucht. De hiernavolgende gedichtjes zijn even zovele bakens die ik daarbij passeerde. Hopelijk klinken de hemelse klanken van geluk er ook voor u nog in door en begeleiden zij u naar dat hokje van het aanwezige Wonder, ergens in de omgeving van Bethlehem – of is 't het Vlaanderen van Felix Timmermans – waar het kindeken, begeleid door engelengezang ooit thuiskwam.*

Berten Christoffor,
vijftwintig december tweeduizend vijf

---

* Een essentieel deel van de gedichtjes is, bij gebrek aan ander materiaal in de isoleercel, op toiletpapier neergeschreven en berust bij de tekstverzorger (AV).

OPDRACHT

Opgedragen aan Hilde, mijn toeverlaat,
aan Suzy, mijn mulattenparel en Maaïke,
mijn witte roos, die me leerden de vrouwelijkheid
van de vrouw te smaken, culminerend in de liefde,
de Liefde tussen broer en zus.

CELRAAM SINT-ANDRIES

Een raam in de celwand,
meer triptiek dan schilderij.

God wil wellicht dat het zo zij
en vissen dat Hij doet
of zijn het gordijnen,
waarmee Hij vangt: mijnen, zijnen en dijnen
en een verdwaald visje hier en daar,
vergiftigd door de alcohol
of verkleuterd tot zotte zangers
vol van si bemol,
waardoor de gedachten verdwijnen.

Maar wees gerust:
deze arme stakkers zijn geen
parelen voor de zwijnen.

De Vader heeft ze eenvoudig wakker gekust.

CICERONE

Cicerone hangt me om de schouders
in rood, groen en blauw.
Een ietsje anders afgeboord
aan de nog niet miltende mouw.

Want dat is nu eenmaal
het lot van wie is gevangen:
een vat vol sproetige spot
met een stofdraad behangen.

28.11.2005

EEN BED

Bedje, bedje, bedje lief,
je werd losgelaten als een dief
en stond te pruilen in de gang
met jouw verfrommelde lakens
als Matterhornbakens
waarop één koffielepel fijn,
zonder venijn,
voor verwarring zorgde.

29.11.2005